

คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สารที่ปรึกษาชุมชน

ปีที่ 12 ฉบับที่ 84 เดือน พฤษภาคม-มิถุนายน 2555

สารเพื่อสร้างความเข้าใจ ป้องกัน/ดูแลชุมชน ให้ห่างไกลจากเอดส์และยาเสพติด

ความคืบหน้า..... การใช้ยาต้านไวรัสเอชไอวีเพื่อป้องกัน ล่วงหน้าก่อนการรับเชื้อ

เมื่อปลายปีที่แล้วบริษัท Gilead Sciences ผู้ผลิตยาทรวาดา (Truvada) ยาเม็ดรวมที่ประกอบด้วยตัวยาทีโนโฟเวียร์และเอมไตรซิตาบิน ซึ่งเป็นยาที่ใช้ในการรักษาโรคติดเชื้อเอชไอวีได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลข้างเคียงน้อยที่สุดตัวหนึ่งในปัจจุบัน ได้ยื่นขออนุมัติต่อคณะกรรมการอาหารและยาสหรัฐอเมริกาเพื่อขอเพิ่มข้อบ่งชี้ในการใช้ยาทรวาดาเพื่อใช้ในการป้องกันล่วงหน้าก่อนการรับเชื้อ (Pre exposure prophylaxis-PrEP) โดยได้หลักฐานสนับสนุนจากสามงานวิจัยคือ

1. iPrEx ศึกษาประสิทธิภาพของยาทรวาดากินวันละ 1 ครั้งเพื่อป้องกันล่วงหน้าในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย เกย์ สาวประเภทสองที่ไม่ติดเชื้อจำนวน 2,499 ราย โดยหน่วยวิจัยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพปรับอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการนี้ 114 ราย ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมแล้วกลุ่มที่ได้รับยาต้านไวรัสมีการติดเชื้อเอชไอวีลดลง 42% เทียบกับกลุ่มที่ได้รับยาเลียนแบบ อย่างไรก็ตามพบว่าหากอาสาสมัครกินยาทรวาดาอย่างสม่ำเสมอซึ่งเห็นได้จากการวัดความเข้มข้นของระดับยาในเลือด ประสิทธิภาพจะสูงถึง 90% ปัจจุบัน iPrEx ยังคงติดตามอาสาสมัครต่อไปเพื่อดูผลของยาในระยะยาว
2. Partners PrEP ศึกษาในคู่ชายหญิงที่มีผลเลือดเอชไอวีต่างกัน 4,758 คู่ ในเคนยา และอูกันดา โดยให้ผู้ที่มีผลเลือดลบกินยาทรวาดาหรือยาทีโนโฟเวียร์อย่างเดียวเทียบกับยาเลียนแบบพบว่า ยาทรวาดาช่วยลดโอกาสการติดเชื้อได้ประมาณ 70%
3. TDF2 ทำในบอสวานา อาสาสมัครทั้งชายและหญิงที่ไม่ติดเชื้อ 1,200 ราย ผลการวิจัยเบื้องต้นพบว่า การกินยาทรวาดาวันละ 1 ครั้งช่วยลดโอกาสในการติดเชื้อได้ 63%

ล่าสุดเมื่อ 23 มีนาคม 2555 คณะกรรมการอาหารและยาสหรัฐอเมริกาได้เสร็จสิ้นการตรวจสอบเพื่อประเมินคุณภาพของข้อมูลและความถูกต้องแม่นยำ การดำเนินการวิจัย และการปฏิบัติตามข้อกำหนดของการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และการปฏิบัติที่ดีทางห้องปฏิบัติการใน 2 หน่วยวิจัยของโครงการ iPrEx โดยหน่วยวิจัยแรกอยู่ในประเทศเปรูและอีกหนึ่งหน่วยวิจัยในเอกวาดอร์ ผลการตรวจสอบไม่พบประเด็นปัญหาใดๆ ในการดำเนินการวิจัยของทั้ง 2 หน่วยวิจัย ต่อไปคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านยาต้านไวรัสของ

คณะกรรมการอาหารและยา สหรัฐอเมริกาจะประชุมร่วมกัน ณ เมืองวอชิงตัน ดีซี ในเดือนพฤษภาคม 2555 และผลการพิจารณาสุดท้ายว่าจะอนุมัติให้เพิ่มข้อบ่งชี้ในการใช้ยาทรวาดาในการป้องกันล่วงหน้าหรือไม่จะประกาศในเดือนมิถุนายน 2555

อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยชื่อ FEM-PrEP ซึ่งศึกษา ยาทรวาดาในการป้องกันการติดเชื้อ เอชไอวีในหญิงรักต่างเพศชาวแอฟริกัน 1,951 รายกลับได้ผลในทางตรงกันข้ามกับสามงานวิจัยข้างต้น โดยคณะกรรมการกำกับดูแลข้อมูลความปลอดภัยอิสระของโครงการดังกล่าวสรุปผลโครงการเบื้องต้นว่า ไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า ยาทรวาดาจะช่วยลดความเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวีได้ เมื่อเทียบกับยา เลียนแบบ ดังนั้นโครงการ FEM - PrEP จึงถูกยุติก่อนกำหนด อีกโครงการวิจัยหนึ่งชื่อ VOICE ซึ่ง ศึกษาประสิทธิภาพของยาทรวาดาทั้งแบบกิน ยาทีโนโฟเวียร์แบบกินและเจลทาช่องคลอดในการป้องกันล่วงหน้าเช่นกัน และได้ยุติการวิจัยกลุ่มทีโนโฟเวียร์ทั้งสอง

กลุ่มไปแล้วเนื่องจากพบว่าไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ ส่วนกลุ่มได้รับยาทรวาดา ตัวคาดว่าน่าจะทราบผลประมาณกลางปีนี้

“ข้อควรระวัง: การกินยาล่วงหน้าไม่ใช่ทางเลือกแรกในการป้องกันเอชไอวี “

- 1 ความคืบหน้าของการใช้ยาต้านไวรัสเอชไอวีเพื่อป้องกันล่วงหน้าก่อนการรับเชื้อ
- 2 เล่าขานงานวิจัย : งานวิจัย ชายขอบ
- 4 บอกเล่าเวทีสมัชชาปฏิรูปประเทศไทย ครั้งที่ 2
- 5 สายตา..หาเรื่อง (มาเล่า)
- 6 ละอ่อน # 13 : คุณรักคุณกำเนิด (2)
- 7 ชุมชนสัมพันธ์ : ขอบคุนคณะกรรมการ IDU-CWG พื้นที่อมก๋อย เชียงใหม่
- 8 ออยากเล่า
- 8 พักสมอง
- 9 สู้ตัวยกกัน : โครงการวิจัย HPTN 058 ยุติลงแล้วครับ
- 10 บอกข่าวกับโครงการ ฮักชุมชน # 13
- 12 บอกเล่า...แก้สิบ

งานวิจัย ชายขอบ

เมื่อวันที่ 12-18 กุมภาพันธ์ 2555 ที่ผ่านมาผู้เขียนได้มีโอกาสตลอดวีรสถำบันฯ ออกไปเก็บข้อมูลตามโครงการวิจัยมาลาเรียในเด็กซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความชุกของภูมิคุ้มกันต่อการติดเชื้อมาลาเรียโดยใช้เทคนิคหยดเลือดแห้งบนกระดาษกรองในเด็กวัยเรียนที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนไทยพม่า ที่หมู่บ้านในเขตอนุรักษพันธุสัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรตะวันออก (ยูไนท์ กรูโบ แม่จันทะ ซ่องแปะ ตะละโคล่ง พอกะทะ และหม่องก๊วะ) ตำบลแม่จัน อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก การทำงานในครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากทุนพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และโครงการวิจัยได้ผ่านการรับรองโดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของสถาบันวิจัยฯ เป็นที่เรียบร้อย อย่างหวุดหวิดเพียงไม่กี่วันก่อนกำหนดการที่วางแผนไว้ สำหรับการเดินทางไปยังพื้นที่วิจัยนี้ได้ร่วมไปกับหน่วยพันตกรรมเคลื่อนที่เพื่อประชาชนด้อยโอกาสในเขตท้องถิ่นทุรกันดารซึ่งได้ดำเนินการมาเป็นปีที่ 6 แล้ว โดยหน่วยพันตกรรมพระราชทานคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร่วมกับมูลนิธิแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (พอ.สว.) และสมาพันธ์ออฟโรดแห่งประเทศไทย เราออกจากเชียงใหม่ไปถึงจังหวัดตากผ่านแม่สอดและแวะพักที่ในตัวอำเภออุ้มผางก่อนหนึ่งวัน นั่นก็ผ่านไปแล้ว 1219 โค้ง (แม้บางคนอาจจะเถียงว่ามีเพียงแค่ 2 โค้ง คือซ้ายกับขวาก็ตาม) และแม้บางโค้งจะมีป้ายของกรมทางหลวงติดระบุไว้ว่าเป็น “โค้งอันตราย” คนขับของเรายังยืนยันว่าจะขับรลเดียวตามโค้ง ไม่ตรงไป นั่นทำให้เราถึงที่หมายได้อย่างปลอดภัย

วันแรกจากตัวอำเภออุ้มผางเราตรงไปที่ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวงบ้านยูไนท์ ซึ่งอยู่หมู่ที่ 7 ต.แม่จัน ขนาดไม่ได้แหวะที่ไหนเลย แม้กระทั่งน้ำตกที่ล่อชูอันเลื่องชื่อซึ่งมีทางแยกเข้าไปอยู่บนเส้นทางที่ผ่าน ยังใช้เวลาไปแล้วตั้งครึ่งค่อนวันในการเดินทางข้ามทั้งดอย ลุยป่าไฟ และไถลลงห้วยไปหลายต่อหลายรอบกว่าจะไปถึง ก็ได้เวลาอาหารกลางวันพอดีงานของเราเริ่มต้นทันทีหลังอิมมน่าสำราญกับข้าวกระเพราไข่ดาวแสนอร่อย เราตั้งจุดปฏิบัติการในศาลาข้างๆ หน่วยพันตกรรมนั่นเอง นำเสียดายที่ภาษาเป็นอุปสรรคในการสื่อสาร มิฉะนั้นคงจะมีโอกาสได้ถามเด็กๆ ว่าระหว่างการเดินทางกับเจาะเลือดปลายนิ้วที่เราทำนั้น อะไรมันน่ากลัวกว่ากัน กิจกรรมของโครงการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยการซักชวนเด็กที่มารับบริการและมีอายุอยู่ในช่วงที่เราต้องการคือ 5 ขวบจนถึง 15 ปี ให้เข้าร่วมโครงการวิจัยโดยมีเอกสารขออนุญาตยินยอม มีการสอบถามประวัติการป่วยด้วยโรคมาลาเรีย ซึ่งเราพบว่าชาวบ้าน ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต่างรู้จักโรคนี้นั้นเป็นอย่างดี มีการชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูงและวัดไขมันใต้ผิวหนังที่แขนเพื่อประเมินภาวะ

โภชนาการร่วมด้วย ตามด้วยการเจาะเลือดเพื่อนำตัวอย่างบนกระดาษกรองกลับไปวิเคราะห์หาภูมิต้านทานต่อเชื้อมาลาเรียและเลือดบางส่วนถูกปั่นเพื่อวัดความเข้มข้นของเลือดอันเป็นวิธีการคัดกรองสำหรับภาวะโลหิตจาง หลังเสร็จภารกิจในช่วงบ่ายแก่ๆ เย็นวันนั้นเราเดินทางต่อไปพักค้างที่บ้านหมู่ 8 ต.แม่จัน ที่มี ชื่อว่าหมู่บ้านกรูโบ เดิมมาจากภาษามอญว่า เกร็งโบ แปลว่าห้วยหวาย เพราะว่าเคยเป็นที่อาศัยของชาวมอญมาก่อนและมีต้นหวายขึ้นอยู่จำนวนมาก ส่วนปัจจุบันชาวบ้านแทบทั้งหมดเป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงโพล้อ หรือกะเหรี่ยงโป (ต่างจากกะเหรี่ยงสะกอหรือที่เรียกกันว่าปะกาเกอญออันเป็นกลุ่มที่มีประชากรมากที่สุด) พวกเขามีภาษาพูดที่คล้าย ฟังกันรู้เรื่องแม้ไม่เหมือนกัน รวมทั้งมีตัวอักษรเขียนเป็นของตัวเองที่บ่งบอกให้รู้ว่าชนชาตินี้มีมาแต่เนิ่นนานกาลก่อนแล้วและอารยธรรมนั้นมีได้ด้อยกว่าใครที่ไหนเลย

วันที่สองเราใช้เวลาอยู่ที่ศูนย์การเรียนรู้ฯ บ้านกรูโบ ตลอดทั้งวัน โดยทำกิจกรรมทุกอย่างเหมือนกันกับในวันแรก ช่วงช่วงบ่ายๆ ออฟโรดได้ช่วยเอารถออกไปรับนักเรียนจากบ้านตะละโคล่งมาทำฟันและส่วนหนึ่งก็มาเข้าร่วมโครงการวิจัยยอมให้หมอเจาะเลือดด้วย สิ่งที่น่าประหลาดใจคือ ไม่ยักมีเด็กคนไหนร้องไห้หรือลุกวิ่งหนีเลย (มาคิดอีกทีส่วนที่คิดจะหนีคงหนีไปแล้ว ไม่อย่างกรายเข้ามาใกล้หน่วยบริการเสียตั้งแต่แรก) ระหว่างที่เสร็จสิ้นภารกิจ รอกินอาหารเย็น ทีมออฟโรดเปิดเพลงน่ารักๆ ชื่อว่า “เด็กชายชาวดอย” ให้ฟัง บางท่านอาจเคยได้ยินที่ขึ้นต้นว่า “สมชายเป็นเด็กชาวดอย ตัวน้อยๆ มาเคียงคู่เป็นที่รักของคุณครู เป็นที่รู้ของใครๆ...” ซึ่งเนื้อเพลงเหมาะสมกับบรรยากาศของโรงเรียนแห่งนี้เป็นอย่างมาก เพราะว่าตลอดเวลาที่เราอยู่ที่นั่น ทีมคุณครูเป็นคนทำอาหารเลี้ยงทั้งสามมือ และมีเด็กนักเรียนประถมชายหญิงเป็นลูกมือช่วยกันหั่นผัก ล้างถ้วยจานกันมือเป็นระวิง ตกกลางคืนก็มีรายการฉายหนังกลางแปลงให้เด็กๆ และชาวบ้านดูกันจนดึก

วันที่สามเราไปที่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านแม่จันทะ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร ห่างจากหมู่บ้านกรูโบไปทางทิศใต้ 12 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง ที่นี่เป็นโรงเรียนใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึง ป.6 รวม 175 ราย เป็นจุดที่มีเด็กมารับบริการมากที่สุด ทั้งจากโรงเรียนแม่จันทะเอง ในหมู่บ้านและหมู่บ้านใกล้เคียงคือช่องแป๊ะ ซึ่งก็ได้อาศัยรถของทีมออฟโรดออกไปรับมาเช่นเคย กิจกรรมของโครงการวิจัยมาลาเรียได้สิ้นสุดลงที่นี่ เพราะเราได้จำนวนอาสาสมัครครบตามที่ต้องการ ทีมผู้วิจัยจึงเปลี่ยนหมวกแปลงร่างกลับเป็นหมอ ทำหน้าที่ตรวจ และจ่ายยารักษาโรคให้แก่เด็ก และผู้ใหญ่ที่เจ็บป่วยมารับบริการในส่วนของหน่วยแพทย์ พอ.สว.แทน มีคนมารับบริการในส่วนนี้ไม่มาก อาจเพราะว่า การประชาสัมพันธ์หลักๆเป็นหน่วยทันตกรรมมาทำฟัน และเพราะว่าในแต่ละหมู่บ้านก็มี “สุขศาลา” ให้บริการชาวบ้านที่เจ็บป่วยอยู่แล้ว ดำเนินการโดยคนในหมู่บ้านนั่นเองที่ได้ผ่านการอบรมการรักษาโรค และการใช้ยาพื้นฐานตามโครงการของโรงพยาบาลอุ้มผางแล้ว

วันที่สี่เราเดินทางต่อไปยังบ้านหม่องก๊าะ เป็นโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเช่นกัน เมื่อไปถึง เด็กๆ กำลังนั่งดูโทรทัศน์อยู่อย่างเป็นระเบียบมากๆ แทบจะไม่ยุกยิกหรือหันไปคุยกันเลย รวมทั้งไม่มีใครลุกจากที่นั่งจนกระทั่งครูเรียกให้ไปเข้าแถวที่ละชั้น เพื่อรับการตรวจฟัน เราสังเกตว่าเด็กนักเรียนทุกคนสละพายยามาด้วย จึงสวมวิญญาณนักวิจัยชี้สงสัยแอบขอแ้มดูด้วยความอยากรู้อยากเห็น ในยามจะมีอะไร ก็พบกับแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ และกล่องใส่อาหารกลางวันหรือบางคนก็พกแค่ขนมสังกะสีเปล่า และแก้วน้ำพลาสติกคนละใบ เด่าเอาว่าครูที่นั่งทำอาหารกลางวันเลี้ยงเด็กด้วย เพราะโรงเรียนมีทั้งโรงครัวและแปลงผัก

วันสุดท้ายฐานปฏิบัติการของเราอยู่ที่หมู่บ้านพอกะทะ ซึ่งชื่อหมู่บ้านนี้กร่อนมาจากคำเดิมว่า พอตะกะโกร แปลว่าลำห้วยที่มีดอกมะลิ เมื่อมาถึงในตอนเย็นย่ำ จึงมีโอกาสดินลาดเลาะไปตามทางเดินในหมู่บ้าน เป้าหมายหลักคือจะไปดูน้ำห้วยแม่จันและแวะลตวันลับฟ้าระหว่างทาง มันก็น่าแปลกจริงๆ ที่พระอาทิตย์ตกดินไปตั้งนานแล้ว ท้องฟ้ากลับยังไม่มีมืดเลย คนเมืองได้เห็นวิถีชีวิตคนดอย อาทิ แม่บ้านยีนซักผ้าที่ริมห้วย เด็กๆ ตักน้ำ รวมทั้งม้าก้านกล้วยที่ควบไปได้เร็วทันใจตามจินตนาการของคนขี่และรถของเล่นเด็กกะเหรี่ยงทำจากไม้ไผ่ พื้นรองเท้าตะพองน้ำและถ่านไฟฉาย ซึ่งดูแล้วน่าเล่นไม่แพ้ของเล่นราคาแพงๆ ของเด็กในเมืองเลย หลังเสร็จกิจกรรมเช้าวันศุกร์อันที่เป็นวันที่ห้าของการทำงาน ช่วงบ่ายเราออกเดินทางกลับมานอนที่อุ้มผาง เป็นเวลาพลบค่ำและรองจันตวันรุ่งเช้าจึงมุ่งหน้ากลับเชียงใหม่อันเป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางทุกครั้ง และเป็นที่นี่ที่ชีวิตยังต้องดำเนินต่อไป...

....เด็กดอย....

บอกเล่าเวทีสมัชชาปฏิรูปประเทศไทย ครั้งที่ 2

ระหว่างวันที่ 30 มีนาคม – 1 เมษายน 2555
ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา

โดย... ศาสตราจารย์สนั่น วุฒิ
ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มช.
แผนกพันธุจีโนมิกส์
สภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย

สำนักงานสุขภาพแห่งชาติ ได้จัดขบวนการปฏิรูปประเทศไทย โดยใช้กลไกสมัชชาปฏิรูปเชิงพื้นที่และเชิงประเด็น ขับเคลื่อนสู่เวทีสมัชชาปฏิรูประดับชาติ ครั้งที่ 2 ในหัวข้อหลักที่ว่า “เพิ่มพลังพลเมือง สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ” นพ.ประเวศ วะสี ประธานกรรมการปฏิรูปกล่าวว่า พลังอำนาจในสังคมมี 3 ชนิด คือ อำนาจรัฐ อำนาจทุน และอำนาจสังคม ซึ่งวันนี้อำนาจทั้ง 3 ชนิดต่างกันมหาศาล โดยพลังอำนาจรัฐ อำนาจทุนมีมาก แต่พลังอำนาจสังคมอ่อนแอ สังคมจึงเสียดุลอย่างรุนแรงและไม่ยั่งยืน ดังนั้นตราบใดที่ความเหลื่อมล้ำอำนาจยังคงอยู่ ความเป็นธรรมคงแก้ไขไม่ได้ ทั้งนี้ การที่จะทำให้สังคมมีพลังอำนาจได้ จะต้องอาศัยพลังพลเมือง โดยการสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ เริ่มจาก

1. พลเมืองมีอิสรภาพ มีจิตสำนึกสาธารณะเพื่อส่วนร่วม
2. พลเมืองที่รู้ข้อมูลข่าวสารส่วนรวม
3. พลเมืองที่ลงมือปฏิบัติ (active citizen) คือ มีการรวมตัว ร่วมคิด

ร่วมทำในเรื่องส่วนรวม รวมตัวกันในทุกพื้นที่ ทุกองค์กร และทุกเรื่อง เพราะพลเมืองเกิดขึ้นได้จากการลงมือปฏิบัติ และ นพ.ประเวศ วะสี ยังกล่าวถึงกระบวนการสมัชชาในการรวมพลังพัฒนาไว้ 5 ประการ คือ

1. พลังของความถูกต้อง คือการทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ไม่ใช่เพื่อประโยชน์คนใดคนหนึ่ง
2. พลังของความสามัคคี คือการทำด้วยความเคารพศักดิ์ศรีของความเป็นคนของคนทุกคนซึ่งจะเป็นพลังสร้างสรรค์ก้าวไปข้างหน้า
3. พลังทางปัญญา คือการรวมตัวกัน จะต้องมีการให้ข้อมูล เหตุผล นำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ในเรื่องที่ยากและซับซ้อนให้เข้าใจเหตุซึ่งนำไปสู่การแก้ปัญหา ดังที่มีข้อสรุปออกเป็นมติ

4. พลังของการจัดการ คือการเชื่อมต่อองค์ประกอบไปสู่ความสำเร็จจัดการเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ให้เป็นไปได้ในกระบวนการสมัชชา
5. พลังแห่งสันติวิธี ถือเป็นพลังมหาศาลที่จะทำให้สิ่งที่ยากนำไปสู่การแก้ปัญหาได้

การประชุมสมัชชาปฏิรูประดับชาติครั้งนี้มีระเบียบวาระทั้งหมด 6 เรื่อง คือ

1. การปฏิรูประบบแรงงานและสวัสดิการ : การเพิ่มอำนาจต่อรองของแรงงาน การปรับโครงสร้างค่าจ้าง การเพิ่มผลผลิตและการคุ้มครองแรงงาน

2. การปฏิรูประบบเกษตรกรรม : เพื่อความเป็นธรรมและความมั่นคงทางอาหาร

3. การปฏิรูปโครงสร้างอำนาจ สู่การปรับจูนอำนาจที่เหมาะสมระหว่างรัฐบาลกับชุมชนท้องถิ่น

4. การปฏิรูประบบการเมือง : พัฒนาความเข้มแข็งของพลเมืองเพื่อปฏิรูปประเทศไทย

5. การปฏิรูปโครงสร้างและกฎหมายด้านที่ดิน : การบริหารจัดการที่ดิน

6. การปฏิรูปการศึกษา : ปรับทิศทางการศึกษาเพื่อสร้างคุณภาพและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

จากแรงบันดาลใจและการรวมพลังของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนสังคมไทยที่มีความไม่เป็นธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ พลังพลเมืองทุกระดับจะต้องมีส่วนร่วมผลักดันด้วยกันอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่องยาวไกลในหนทางสันติวิธีที่มีศรัทธาและความหวังร่วมกัน ดุจนักกีฬาที่ต้องฝึกฝนและต่อสู้บนสังเวียนนับครั้งไม่ถ้วนจนประสบชัยชนะและรางวัลแชมป์เป็นโลกในที่สุด สังคมไทยก็เช่นเดียวกันที่ต้องก้าวไปอย่างมั่นคงบนพื้นฐานแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่เน้นคุณภาพชีวิตที่มีจุดยืนบนหลักจริยธรรม คุณธรรม ความถูกต้องดีงาม และเป็นธรรมเป็นที่ตั้ง ยึดฐานข้อมูลทางวิชาการ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและข้อมูลเชิงประจักษ์ อย่างเช่นคุณค่าในบทบาทของคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกภาคส่วนในการวิจัยเพื่อความสำเร็จในข้อมูลความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่มีความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายทั้งผู้มีส่วนได้เสีย เป็นต้น

สายตา...หาเรื่อง มาแล้ว

โดย...ทีมข่าวพิราบขาว

สวัสดีปีใหม่เมืองหรือส่งกรานต์บ้านเรา เป็นไงกันบ้างครับ ใครไปเที่ยวที่ไหน ไปเล่นสาดน้ำกับใครที่ไหนมาบ้าง คงสนุก และมีความสุขกันทุกท่านนะครับ เหมือนอย่างทุกๆ ปีแหละครับ ช่วงสงกรานต์จะเป็นช่วงที่ครอบครัวจะได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์กันแบบพร้อมหน้า พร้อมตา กันสักครั้งหนึ่ง ก็อย่างว่าแหละครับ ผู้เฒ่า ผู้แก่ ในปีหนึ่งๆ ก็รอได้เจอหน้าลูก หน้าหลาน ท่านก็มีความสุขไปตลอดปี เมื่อความสุขในช่วงสงกรานต์ผ่านไป

หลังจากนี้ก็มีหลายคนตั้งหน้า ตั้งตา เผื่อว่าจะเจอกับมหาอุทกภัยเหมือนกับปีที่ผ่านมาหรือไม่ ในใจลึกๆของทางทีมงานนกอพิราบ ก็หวังว่าคงจะผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

ช่วงที่ผ่านยังมีอีกเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจมาก เริ่มจากจุดเล็กที่บ้านเรา คือ อำเภอสันกำแพง จากกองขยะธรรมดาที่ไม่ธรรมดา ก็คือเจ้า...ซูโดเอฟริดิน...ที่ทำให้ทั่วประเทศแตกตื่นขึ้นมาค้นหาต้นตอ และสืบหาเพื่อ ยึด และทำลาย เพราะเจ้าตัวยานี้เอง สามารถนำไปทำเป็นสารตั้งต้นของยาบ้าได้...โอ๊ย อะไรจะขนาดนั้น...ขอแสดงความคิดเห็นหน่อย...อันนี้เป็นความคิดเห็นส่วนตัวไม่เกี่ยวกับใครนะครับ...ที่ว่ามิน่าแหละทำไมยาบ้าในประเทศไทยถึงไม่ยอมหมดสักทีปราบปรามเท่าไรก็ไม่หมด สารตั้งต้นตัวนั้นขาด ก็หาตัวใหม่มาทำแทน แลผมยังช่วยส่งเสริมในการส่งให้เครือข่ายยาบ้าอีก เพื่อที่จะลักลอบเข้ามาขายในบ้านเราอีก สุดๆ จริงๆ ครับ... จะพูดอะไรแรงไม่ได้ต้องออกสื่อ สำหรับเรื่องนี้ขอทิ้งท้ายไว้เท่านี้ก่อน ใครอยากทราบ อยากรู้อะไรก็ลองไปหาดูตามอินเทอร์เน็ตได้นะครับ สำหรับเราในฐานะคนไทยและต้องคอยปกป้องลูกหลานของเรา ก็ต้องช่วยกันสอดส่องดูแล และแจ้งข่าวให้ทางส่วนราชการ ในการป้องกันปราบปรามต่อไป

นี่ก็...คุยถึงเรื่องราวรอบๆตัวเราที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา แต่ทางทีมงานเราก็ไม่ได้ลืมที่จะสอดส่าย สายตา หาเรื่อง มาเล่าให้ทุกท่านทราบกันนะครับว่าในเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน จะมีหน่วยงานไหนจัดกิจกรรมอะไรกันบ้างและใครสนใจจะเข้าร่วม ทางผู้จัดก็ยินดีนะครับ เขาฝากบอกมาด้วยครับ...

☞ 3 พฤษภาคม 2555 กิจกรรมอบรมให้ความรู้เรื่องเอดส์กับการป้องกัน ณ การเคหะตำบลหนองหอย อ.เมือง จ.เชียงใหม่ : คุณสร้อยทิพย์ เบ็งทิพย์ โทร. 08-6428-5355

☞ 1 พฤษภาคม-30 มิถุนายน 2555 กิจกรรมอดเปรี้ยวไว้กินหวาน ณ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่ : คุณศุภฤกษ์ โนนสุ โทร. 053-373138 ต่อ 14

☞ 5 พฤษภาคม 2555 สภาเด็กฯ อำเภอสารภี ไท่ทินสารภี และสภาเด็กฯ ตำบลชมพู จัดการอบรมเรื่องเอดส์และเพศต้องศึกษา/หนังสือเรื่องรักซักรัสจะมีมันส์ : คุณฐิติกร เชิงหอม โทร. 08-4480-9210

☞ 17-18 พฤษภาคม 2555 กิจกรรมการอบรมอาสาสมัครสาธารณสุขต่างด้าว โครงการ Phamit จังหวัดเชียงใหม่ : คุณคเชนทร์ ก้อนแก้ว โทร. 053-211048 ต่อ 115

☞ 19-20 พฤษภาคม 2555 กิจกรรมค่ายเยาวชน “สานสัมพันธ์รุ่นพี่-รุ่นน้อง” ณ ศูนย์ทรัพยากรมนุษย์ล้านนา อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่ : คุณพิรพรรณ จอมใจป้อ โทร. 08-4949-3995

☞ 21 พฤษภาคม 2555 โรงพยาบาลจอมทอง จัดกิจกรรมพบกลุ่ม เครือข่ายผู้ติดเชื้ออำเภอจอมทอง ณ โรงพยาบาลจอมทอง : คุณวารุณี ปริยะ โทร. 08-9700-4328

☞ 29-30 พฤษภาคม 2555 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ของจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2555-2557 ณ โรงแรมเมอร์เคียว อ.เมือง จ.เชียงใหม่ : คุณสุคนธ์ทิพย์ วาตา โทร. 053-211048 ต่อ 115

☞ พฤษภาคม 2555 การประชุมชี้แจงโครงการจัดระบบบริการสุขภาพที่เป็นมิตรสำหรับเยาวชน อำเภอพร้าว : คุณเกรียงไกร ยอดเรือน โทร. 053-211048 ต่อ 115

☞ พฤษภาคม 2555 การประชุมชี้แจงโครงการจัดระบบบริการสุขภาพที่เป็นมิตรสำหรับเยาวชน อำเภอแม่แตง : คุณเกรียงไกร ยอดเรือน โทร. 053-211048 ต่อ 115

☞ 8 มิถุนายน 2555 กิจกรรมประชุมคณะทำงานโครงการ Phamit จังหวัดเชียงใหม่ : คุณคเชนทร์ ก้อนแก้ว โทร. 08-5032-1833, 053-211048 ต่อ 115

☞ มิถุนายน 2555 กิจกรรม การประกวดหนังสือสั้น i-teen CM (การสื่อสารเรื่องเอดส์ เพศ อนามัยเจริญพันธ์ ในกลุ่มเยาวชน) : คุณพรชัย ทะนามแสง โทร. 053-211048 ต่อ 115

หน่วยงานใดมีความประสงค์ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการดำเนินงานผ่านทางคอลัมน์นี้ ติดต่อทาง
E-mail: aids@chiangmaihealth.com
หรือ โทร. 0-5321-1048-50 ต่อ 131
หรือ สำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน
โทร. 0-5394-5055-8 ต่อ 427
E-mail : caboffice@rihes.org, caboffice@rihes-cmu.org

ละอ้อซ #13

คุมรักคุมกำเนิด (2)

จากฉบับที่แล้วเราพูดถึงปัญหาการท้องแท้งและการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกันของวัยรุ่นที่ยังคงทวีความรุนแรงและดูเหมือนว่าปัญหาดังกล่าวจะมีแนวโน้มสูงขึ้นต่อไปเรื่อยๆ การห้ามปรามอาจจะไม่ใช่ทางออกที่ดีเพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบท้าทายและชอบลองในสิ่งที่ผู้ใหญ่ห้ามให้พวกเขาทำเสมอ ถ้าการห้ามไม่ได้ผลผู้ใหญ่อย่างเราควรใช้ความเข้าใจและเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น คำแนะนำที่ดีและคำพูดที่ปลอดภัยน่าจะเป็นทางที่ดีที่สุดในการคลี่คลายปัญหา การสอนหรือแนะนำให้วัยรุ่นเข้าใจในการคุมกำเนิดน่าจะเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่วัยรุ่นน่าจะรับฟังและนำไปปฏิบัติได้จริงจากนิตยสารของ LISA ได้เขียนถึงวิธีการคุมกำเนิดไว้ดังนี้

ถุงยางอนามัย เป็นวิธีคุมกำเนิดที่เก่าแก่ที่สุดและยังเป็นการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อีกด้วย ทั้งนี้ ความปลอดภัยในการคุมกำเนิดก็ขึ้นอยู่กับวิธีการใช้ กระจกั้นก็ตามก็ยังมีคนใช้ผิดวิธี หรือใช้ถุงยางอนามัยที่มีคุณภาพต่ำหรือหมดอายุ ที่พบบ่อยคือการสวมถุงยางอนามัยตอนใกล้จะหลั่งคือไม่ใช่ตั้งแต่ต้น ก็เกิดความเสี่ยงในการตั้งครรภ์ได้ เนื่องจากน้ำหล่อลื่นในช่วงแรกก็อาจมีเชื้อสูกิจออกมาแล้ว

ยาคุมกำเนิด มีฮอร์โมนเอสโตรเจนและเจสตาเจน ฮอร์โมนทั้งสองตัวนี้จะป้องกันไม่ให้ไข่ตกและเปลี่ยนแปลงเยื่อโพรงมดลูกให้ไม่เหมาะแก่การฝังตัว ทั้งนี้ต้องกินยาคุมกำเนิดติดต่อกันทุกวันเป็นเวลา 3 สัปดาห์ และหยุดพักหนึ่งสัปดาห์ที่จะมีประจำเดือนในช่วงนั้น วิธีนี้เป็นวิธีที่ปลอดภัยมาก และยังช่วยลดอาการปวดท้องประจำเดือนได้ด้วย แต่อาจทำให้ผู้หญิงที่สูบบุหรี่เกิดโรคโลหิตหรือหน้าเหลืองคั่งได้ ทำให้อารมณ์เพศลดลง และอาจทำให้ผู้หญิงเกิดโรคลิ่มเลือดแข็งตัวในหลอดเลือด ซึ่งพบบ่อยในชาวตะวันตก ปัจจุบันเริ่มพบมากขึ้นในประเทศไทยเนื่องจากวิถีชีวิตเริ่มเปลี่ยนไปแบบตะวันตก เช่น กินอาหารแบบตะวันตก และออกกำลังกายน้อยลง

ยาคุมกำเนิดหลังมีเพศสัมพันธ์ เป็นยาที่มีความแรงของตัวยาและต้องให้แพทย์สั่งในกรณีฉุกเฉิน เช่น มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจไม่ได้ป้องกัน หรือมีความเสี่ยงกับการตั้งครรภ์ที่มีไม่พึงปรารถนา ยานี้ต้องกินภายใน 72 ชม. หลังการมีเพศสัมพันธ์ยิ่งกินยาได้เร็วเท่าไรก็จะปลอดภัยมากเท่านั้น วิธีคุมกำเนิดวิธีนี้ไม่ค่อยแนะนำให้ใช้ เนื่องจากจะมีอาการข้างเคียงมาก อีกทั้งประสิทธิภาพไม่ดีพอ อาการข้างเคียงก็อย่างเช่น ทำให้ตั้งครภรณ์อกมดลูกได้

คุมกำเนิดแบบฉีด 3 เดือน เป็นยาฉีดที่มีฮอร์โมนเจสตาเจน โดยการฉีดเข้ากล้ามเนื้อที่สะโพกหรือต้นแขนมีผลควบคุมไม่ให้ตั้งครภรณ์ได้ 3 เดือนมีความปลอดภัยในการคุมกำเนิดสูงและช่วยลดอาการปวดท้องระหว่างมีรอบเดือน แต่เป็นยาที่มีฮอร์โมนสูง จึงต้องได้รับการพิจารณาจากแพทย์ ยานี้เมื่อใช้ไประยะหนึ่ง ระยะแรกของการฉีดอาจมีประจำเดือนกะปริดกะปรอย แต่ไม่เป็น

อันตราย เมื่อฉีดไปสักระยะ อาจไม่มีประจำเดือนเลย ซึ่งทั้งสองอาการนี้ไม่ได้เป็นอันตรายใดๆ เป็นอาการที่พบได้จากการใช้วิธีนี้

การใส่ห่วง เป็นห่วงที่ทำจากพลาสติกขนาดเล็กและมีขดลวดทองแดงเล็กๆ พันรอบห่วง ใช้สำหรับคุมกำเนิดอย่างเดียว โดยผู้หญิงจะใส่ห่วงในช่วงมีรอบเดือนเพราะใส่ง่ายมีอายุคุมกำเนิดได้ถึง 5 ปี เป็นห่วงที่มีฮอร์โมนเอสโตรเจนและเจสตาเจนน้อยสามารถคุมกำเนิดได้ 5 ปี และอาจพบแพทย์ระยะแรกเพื่อตรวจห่วง มีจำหน่ายในประเทศเยอรมนีตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2003 ส่วนห่วงอีกชนิดหนึ่งเป็นห่วงที่มีฮอร์โมนเจสตาเจน ใช้ได้ทั้งคุมกำเนิด ลดอาการปวดประจำเดือนและอาการประจำเดือนมามาก ที่มีสาเหตุจากความผิดปกติของมดลูกบางชนิด

การวัดฮอร์โมนตกไข่ เป็นวิธีทดสอบปีสภาวะของผู้หญิงโดยการใช้แท่งตรวจจุ่มลงไปในปีสภาวะเพื่อตรวจสอบฮอร์โมนในปีสภาวะและคำนวณวันที่ไข่จะตก แต่เป็นวิธีที่ไม่ค่อยปลอดภัย เพราะวัดเพียงไม่กี่วันของแต่ละเดือน ส่วนใหญ่ใช้ในกรณีต้องการมีบุตรมากกว่า คือรู้วันตกไข่เพื่อมีเพศสัมพันธ์ให้ตรงวัน

การวัดอุณหภูมิ เพื่อความมั่นใจในการคุมกำเนิดจำเป็นต้องหมั่นวัดอุณหภูมิร่างกายทุกวัน ในช่วงเวลาเดียวกันและในตำแหน่งเดิม เพื่อจะได้รู้วันไข่ตกที่แน่นอนเพราะในระยะหนึ่งถึงสองวันหลังไข่ตก อุณหภูมิของร่างกายจะสูงขึ้นมากกว่า 0.2 องศา ซึ่งนั่นก็คือเป็นที่ปลอดภัย ข้อดีก็คือไม่เจ็บปวดและประหยัด ข้อเสียคือ เหมาะสำหรับผู้หญิงมีรอบเดือนสม่ำเสมอและไม่ใช้แท่งนั้น

นับวันจากปฏิทิน เป็นวิธีที่ผู้หญิงต้องมปฏิทินประจำตัว เป็นวิธีที่ง่ายและสะดวก เหมาะกับผู้หญิงที่มีประจำเดือนสม่ำเสมอ (28 วัน) แต่ช่วงไข่ตกก็ต้องใช้วิธีอื่นคุมกำเนิด โดยเฉลี่ยของการผิดพลาดคือ 9 คนจาก 100 คนที่พลาดจนเกิดการตั้งครรภ์

สังเกตมูกจากปากมดลูก เป็นวิธีคุมกำเนิดอย่างธรรมชาติและเป็นวิธีที่ประหยัด โดยผู้หญิงต้องสังเกตมูกตกขาวจากปากมดลูกทุกวันและจดโน้ตไว้เพื่อดูวันที่ไข่ตกและในระหว่างที่มีการตกไข่ก็ต้องคุมกำเนิดด้วยวิธีอื่นแต่อาจคลาดเคลื่อนได้หรือแปลผลผิด เช่น ในกรณีที่มีการติดเชื้อหรืออักเสบของช่องคลอด

Coitus Interruptus เป็นวิธีที่ฝ่ายชายหลังขางนออกหลังการมีเพศสัมพันธ์ แต่สเปิร์มอาจเล็ดลอดออกไปได้ก่อนหน้านั้น

จากสถิติผู้หญิง 100 คน มีจำนวน 4-18 คนที่ผิดพลาดจนตั้งครรภ์ด้วยวิธีนี้

ทำหมันชาย วิธีนี้ใช้การผ่าตัดเพียงชนิดเดียวในผู้ชายเพื่อตัดท่ออสุจิ เหมาะกับผู้ชายที่ไม่ต้องการมีลูกอีก ป้องกันการตั้งครรภ์ได้สูง

ทำหมันหญิง คือกรรมวิธีการตัดบางส่วนหรือแยกท่อนำไข่ออกจากกันทั้ง 2 ข้าง ทำให้ไม่เกิดการปฏิสนธิ การแก้ไขเพื่อให้ท่อนำไข่สู่ภาวะปกติทำได้แต่ค่อนข้างยุ่งยากเพราะต้องอาศัยการผ่าตัดผ่านกล้องจุลทรรศน์

จากวิธีการคุมกำเนิดดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าแต่ละวิธีจะมีข้อดี และข้อเสียที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่าเราเหมาะสมหรือสอดคล้องกับการคุมกำเนิดแบบไหน การใช้ถุงยางอนามัยแม้ว่าจะเป็นวิธีการที่เก่าแก่ที่สุดแต่ก็เป็น 1 ในการรณรงค์ที่เข้าถึงกลุ่มต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง แม้ว่าจะมีการรณรงค์อย่างต่อเนื่อง แต่ถ้าคนที่ไม่ไปใช้ตอนขาดสติหรือทำผิดวิธีประสิทธิภาพของการใช้ถุงยางอนามัยก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย

วิธีการคุมกำเนิดอาจจะไม่ได้ช่วยให้การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นลดน้อยลง แต่อย่างน้อยการคุมกำเนิดก็ช่วยลดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ลงได้บ้างไม่มากนักน้อย

By..แม่মনน้อย

ชุมชนสัมพันธ์

ขอบคุณคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน ของโครงการวิจัยชูปอกโซน (IDU-CWG) พื้นที่อมก๋อย เชียงใหม่

ชุมชนสัมพันธ์ฉบับนี้เป็นเรื่องราวของการประชุม IDU-CWG พื้นที่ อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ ครั้งที่ 1/2555 วันที่ 6 มีนาคม 2555 ที่ผ่านมา ทางเจ้าหน้าที่โครงการวิจัยชูปอกโซน (HPTN 058) นำโดยคุณทัศนัย วงศ์จักร หัวหน้าโครงการวิจัยร่วมกับคณะเจ้าหน้าที่โครงการวิจัยอันได้แก่ คุณอัมพวา ทิมแป้น คุณศิริชัย มอพา คุณสุรชัย ศิริระคำวงศ์ คุณเดชา พนาเกรียงไกร เดินทางไปจัดการประชุมและร่วมรับประทานอาหารกลางวันกันที่ อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่

ซึ่งการประชุมครั้งนี้ถือเป็นการประชุมครั้งสุดท้ายภายใต้การทำงานในโครงการวิจัยชูปอกโซน ของพื้นที่ อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ เนื่องจากโครงการวิจัยชูปอกโซนได้รับการพิจารณา จากคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลและความปลอดภัย (DSMB) ให้ยุติการศึกษาวิจัยก่อนกำหนด จากการประชุมของคณะกรรมการ DSMB เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2554 เกี่ยวกับโครงการสรุปว่า

ข้อที่ 1 โครงการวิจัย HPTN 058 มีผลดีในแง่ของการติดเชื้อเอชไอวีและการเสียชีวิตน้อยมากในกลุ่มอาสาสมัครของโครงการวิจัย ซึ่งทำให้ไม่สามารถพิสูจน์ความแตกต่างระหว่างสองกลุ่มการศึกษาในเชิงวิทยาศาสตร์ได้

ข้อที่ 2 ทางโครงการวิจัยได้เก็บข้อมูลเพียงพอสำหรับที่จะตอบคำถามเรื่องความแตกต่างของการให้การบำบัดรักษา ในแง่ของการลดการใช้เฮโรอีนและพฤติกรรมเสี่ยงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เฮโรอีน

ข้อที่ 3 การบำบัดรักษาของโครงการวิจัยนี้ปลอดภัยและเห็นว่าช่วยให้อาสาสมัครหลาย ๆ คนหยุดใช้เฮโรอีนแต่ไม่สามารถตอบคำถามหลักของโครงการวิจัยที่ว่า **“การรักษาของโครงการวิจัยจะลดจำนวนการติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่และการเสียชีวิตได้หรือไม่”** ดังนั้นคณะกรรมการ DSMB ได้แนะนำให้หยุดดำเนินการวิจัยในเวลาที่เหมาะสม และปิดโครงการวิจัยภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2555 เพื่อที่จะพบอาสาสมัครในการติดตามครั้งสุดท้ายของทุกคนได้

จากการพิจารณาดังกล่าว คณะทำงานโครงการฯ จึงได้วางแผนการติดตามอาสาสมัครในพื้นที่ อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ ภายในเดือนเมษายน พ.ศ. 2555 และแจ้งให้คณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชนของโครงการวิจัยชูปอกโซนพื้นที่อมก๋อยได้รับทราบอย่างเป็นทางการ และถือโอกาสเลี้ยงอาหารกลางวันเพื่อเป็นการขอบคุณคณะกรรมการฯ ทุกท่านที่เสียสละเวลาเข้ามามีส่วนร่วมร่วมกับโครงการวิจัยและให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือคณะกรรมการ IDU-CWG อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ ที่คอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือเจ้าหน้าที่สรรหาอาสาสมัครในการแนะนำพื้นที่และแนะนำตัวผู้ประสานงานช่วยเหลือในการสรรหาอาสาสมัครตั้งแต่เริ่มแรกที่เราลงพื้นที่ อ.อมก๋อย จนถึงวันที่โครงการวิจัยสิ้นสุด ขอขอบคุณอาสาสมัครทุกท่านที่ให้เกียรติเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในโครงการวิจัยของเราและให้ความร่วมมือในการนัดติดตามผลอย่างดี ซึ่งหากพิจารณาจากระยะทางและสภาพการเดินทางจาก อ.อมก๋อย มายังคลินิกของโครงการวิจัยซึ่งอยู่ใน อ.เมือง จ.เชียงใหม่ แล้วอยากพูดว่า **“ถ้าไม่รักกันจริงไม่มาหรอก”**

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีโอกาสได้พบกันอีกและขอให้ทุกท่านมีความสุขทุกท่านครับ

ปีเตอร์แพน

ผ่านพ้นไปแล้วนะสำหรับเทศกาลสงกรานต์ปี 2555 ปีมังกรไฟ เอ๊ย! ปีมังกรทอง หวังว่าทุกคนจะมีความสุขกับการทำบุญและการท่องเที่ยวในวันสงกรานต์ปีใหม่เมืองนี้ละนะ ส่วนที่จะผ่านพ้นต่อไปอีกเร็วๆ นี้ก็คือโครงการ ชูบอโกโซน (HPTN 058) ซึ่งจะสิ้นสุดโครงการวิจัยฯ ในเดือนพฤษภาคมนี้แล้ว ดังนั้น เรื่องราวที่จะเล่าสู่กันฟังในฉบับนี้จึงเป็นเรื่องสัพเพเหระทั่วๆ ไป หากเรื่องราวไม่ประติดประต่อกัน ข้ามไปโน่นแล้วกระโดดมานี้ก็ขอภัยไว้ ณ โอกาสสุดท้ายนี้ด้วยนะคะ (ขอสุมาโดยเนื้อเจ้า)

โครงการชูบอโกโซนเราเหลืออาสาศาสตร์ที่จะมาติดตามไม่ถึงสิบคนแล้วนะคะ ส่วนใหญ่อาสาศาสตร์ก็ให้ความร่วมมือดีค่ะมาครบทุกการเยี่ยมติดตามแต่ก็มีบางส่วนที่ติดตามไม่ได้ก็ด้วยหลายสาเหตุค่ะ เช่น ดิตศุกยาวหลายปีบ้าง ไปทำงานต่างจังหวัดติดต่อกันไม่ได้บ้างแม้แต่ญาติก็ไม่ทราบว่าเป็นต้น พุดไปแล้วก็ใจหายเหมือนกันนะคะ อาสาศาสตร์ตำบลแม่ตื่นของอำเภออมก๋อยและตำบลแม่ตื่นของอำเภอแม่ระมาด จังหวัดตากบอกว่านี่เป็นครั้งสุดท้ายแล้วที่จะได้มาหาหมอมอ ไม่รู้ว่าเมื่อไหร่จะได้พบกันอีก ว่างๆ หากมีโอกาสหมอกก็ไปเที่ยวได้นะ หมอกก็บอกว่าได้ค่ะแต่ใจก็อยากบอกว่าถ้านั่งเฮลิคอปเตอร์ไปก็อยากไปอะนะแต่ถ้านั่งรถไปก็ขอคิดดูก่อนคะ (และขอคิดดูไปเรื่อยๆ ค่ะยังไม่ตัดสินใจ)

หน้าหนาวปีหน้าและปีต่อๆ ไปก็คงไม่มีโครงการบริจาคเครื่องนุ่งห่มกันหนาวให้ชาวบ้านบนดอยของเราอีกแล้วแต่เรายังหวังว่าจะมีหน่วยงานอื่นๆ ที่จะเข้าไปช่วยเหลือชาวบ้านเพราะที่นั่นเขาน่าสงสารมากจริงๆ และขอเป็นกำลังใจให้อาสาศาสตร์รวมถึงชาวบ้านทุกคนอยู่อย่างมีความสุขและมีชีวิตที่ปราศจากยาเสพติดค่ะ

จากการสัมภาษณ์อาสาศาสตร์ก็พบว่ามีอาสาศาสตร์อยู่จำนวนหนึ่งที่ขี้เกียจใช้ยาเสพติดไม่ได้บางคนก็ยังฉีดยาและเพิ่มปริมาณขึ้นด้วย บางคนก็เหลือสูบอย่างเดียว เราๆ ท่านๆ ทั้งหลายคงสงสัยเหมือนกันใช่มั้ยละคะว่าแล้วเขาเอาเงินจากไหนไปซื้อฝิ่น เขาเอาฝิ่นมาจากไหน เจ้าหน้าที่ก็สงสัยเหมือนกันค่ะแล้วคำตอบที่ได้ก็มีหลายๆ คำตอบแตกต่างกันไปค่ะ บางคนก็บอกว่าไปรับจ้างเอาแรงแลกฝิ่น บางคนก็บอกว่าค่าแรงที่ได้ไม่มีกระเด็นไปถึงลูกเมียหรอก ได้เท่าไรเอาไปซื้อฝิ่นหมด บางคนบอกไม่ต้องไปหาซื้อที่ไหนเลยปลูกเองใช้เองแต่ไม่ขายเพียงแค่ออกไปปลูกในป่าที่ห่างไกลจากสายตาคนอื่นรวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐก็พอ (เขาบอกว่าที่ปลูกขายก็เป็นของคนที่รวยๆ นะ)

อาสาศาสตร์เล่าว่าไม่ใช่ว่าไม่ยอมเลิกฝิ่นแต่ก็ต้องใช้ก็เพื่อเป็นยารักษาโรคชั่วคราว ใช้บรรเทาอาการเจ็บป่วยซึ่งบางครั้งก็ใช้ได้ผลบ้าง ไม่ได้ผลบ้างก็แล้วแต่โรคที่เป็นเพราะถ้าจะให้ไปหาหมอกก็ไกลเกิน เงินที่มีก็ไม่พอที่จะไปจ้างรถได้ต้องเดินเท้าอย่างเดียวเท่านั้น บางทียี่มรถจักรยานยนต์เพื่อนบ้านมาที่ต้นมายางแตกยางแบน ซี่รถหัก โช๊คหักบ้าง น้ำมันลึตรละ 50 บาท เสียเงินหลายต่อกว่าจะถึงมือหมอมอ หากโชคดีก็ขอติดรถชาวบ้านคนอื่นไปได้แต่น้อยครั้งมากที่จะมีรถให้ขึ้นกลางทาง

นานๆ ทีหมอมอขายจะขึ้นไปจ่ายยารวมถึงยาคุมกำเนิด ตรวจคนไข้เพราะคุณหมอกก็มึนงานข้างล่างเยอะก็เลยอาจเป็นที่มาได้ว่าทำไมชาวบ้านที่ยากจนถึงมีลูกตกเพราะชาวบ้านเขามีความเชื่อกันว่าผู้หญิงคนไหนหากคุมกำเนิดโดยวิธีทำหมันแล้วจะทำให้ไม่มีแรงทำงาน (อาสาศาสตร์เล่าว่าในหมู่บ้านมีตัวอย่างให้เห็นกันเป็นประจำก็เลยไม่ยอมทำให้เมียตัวเองเสีย) พยายามดกก็ไม่ลงมาเอาที่สถานอนามัย ถูกขยาดอนามัยก็ไม่มีหรือแทบจะไม่มีรู้จักกันเลยว่าได้ก็เลยมีลูกกันแบบตั้งใจบ้างไม่ตั้งใจบ้าง คุณภาพชีวิตมองข้ามกันไปได้เลย บางหมู่บ้านมีแผงโซล่าเซลล์ปั่นไฟใช้แต่หากมันเสียก็ไม่ได้ซ่อมก็อยู่ในความมืดกันต่อไป บางคนดีหน่อยมีโทรศัพท์มือถือใช้แต่เราจะโทรติดต่อเขาก่อนไม่ได้ ถ้าเขาใกล้ถึงวันนัดเมื่อใดเขาจะออกมาหาคลื่นสัญญาณโทรศัพท์เพื่อโทรหาเราเอง คิดดูแล้วก็น่าเห็นใจอาสาศาสตร์ของเราเหมือนกันนะคะ

สุดท้ายนี้ดิฉันขอเป็นตัวแทนของเจ้าหน้าที่โครงการฯ ขอกล่าวขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนทำให้งานวิจัยนี้ขับเคลื่อนไปได้จนจบและขอบคุณที่ทำให้มีโอกาสได้ถ่ายทอดประสบการณ์ดีๆ ให้ใครหลายๆ คนฟัง ท้ายสุดขอขอบคุณสถาบันวิจัยฯ ที่ให้ออกสัมนาการทำงาน ขอให้ทุกคนมีความสุขกับการทำงานวิจัยนะคะ...

รู้จักเวสป้าอะปาว...!!!

เรื่องนี้เกิดขึ้นบนถนนสาทร รู้จักถนนสาทรไหมครับ ถนนสาทรเป็นถนนที่มีลักษณะมีไฟแดงอยู่ยาว ดิตๆ กัน เป็นระยะเพื่อให้รถออกจากซอยที่เชื่อมกับถนนสีลมเข้าวันอาทิตย์วันเดียวที่ถนนเส้นนี้ได้จะ ได้พักผ่อน

ชายคนหนึ่งซึ่งขับรถสปอร์ตเปิดประทุนคันงานผ่านเส้นทางนี้ในขณะที่จอดติดไฟแดงที่หัวถนนอยู่นั้นก็มีผู้ชายอีกคนหนึ่งคน ซึ่งรถเวสป้าฝ่าไฟแดงไปเนื่องจากถนนโล่งมากไม่มีรถติดกระแสจราจร ก่อนจะผ่านรถสปอร์ตไปนั้นรถเวสป้าก็ตะโกนขึ้นมว่า "รู้จักเวสป้าอะปาว"

แล้วก็ฝ่าไฟแดงไป.....ชายคนที่อยู่ในรถเปิดประทุนรู้สึกฉุนมากพอไฟเขียวก็รีบเหยียบคันเร่งจนสามารถแซงคืนได้แต่ไม่ทันไรไฟแดงจุดถัดไปก็ทำงาน เสียงเบรคดังขึ้นรถเค้าจอดเป็นคนแรกของไฟแดงสักพักเวสป้าคันเดิมก็ฝ่าไฟแดงแซงขึ้นไปโดยไม่ลื้มประวัติเดิมที่เคยพูดไว้...

"รู้จักเวสป้าอะปาว....."

ครั้งนี้เสียงดังกว่าเดิม แทบจะเรียกว่าตะโกนเลยก็ได้คงไม่ต้องบอกถึงอารมณ์ของชายหนุ่มบนรถเปิดประทุนทันทีที่ไฟเขียว รถของเค้านั้นพุ่งออกมาและแซงกลับไปอย่างรวดเร็ว แต่ที่นั่นคือ สาทร ไฟแดงถัดไปจึงทำงานอีกครั้ง เสียงเบรคดังขึ้นอีกครั้งเป็นคันแรกเช่นเคยไม่นานนักเสียงรถเวสป้าก็เคลื่อนตัวโผล่เข้ามาแล้วก็ฝ่าไฟแดงออกไป พร้อมกับเสียงสุดท้ายที่ดังและยาวนาน "รู้จักเวสป้าอะปาววาววาว" "โครม" คราวนี้ไม่โชคดีเหมือนทุกครั้ง แยกนี้เป็นแยกใหญ่ มีรถบรรทุกคันหนึ่งกำลังขับผ่านแยกอย่างช้าๆ ทำให้เวสป้าคันวิ่งเข้าไปชน คนที่เวสป้ากำลังลงมานอนที่พื้น ด้วยความเร็วที่ไม่มากนัก แม้จะไม่เป็นอะไรมาก แต่เค้าก็ไม่สามารถลุกขึ้นยืนได้ ยังคงนอนร้องด้วยความเจ็บปวด

จึงเป็นที่ของเจ้าของรถเปิดประทุนบ้างเขาเดินลงจากรถมาที่คนเจ็บพร้อมกับตะโกนว่า "เป็นไงละ รู้จักเวสป้าปาวแล้วรู้จักสับล้อปาว ชานักเอาหนั่งล้อพิมพ์ไปอ่านสักฉบับมัย" คนเจ็บมองหน้าคนขับรถเปิดประทุน แล้วพูดว่า "ที่ผสมถามพี่ว่ารู้จักเวสป้าอะปาวอะ เพราะผมจะถามพี่ว่า เบรคมันอยู่ตรงไหน" !!!!+++++

โครงการวิจัยชุมชน (HPTN 058) ยุติลงแล้วครับ

สิ้นสุดการติดตามอาสาสมัครโครงการแล้วครับวันที่ 1 พฤษภาคม 2555 เป็นวันนัดหมายเพื่อติดตามผลอาสาสมัครชุดสุดท้ายย้ายเป็นอาสาสมัครมาจาก อ.อมก๋อย เชียงใหม่ จำนวน 3 ราย

จากที่ผมเคยพูดคุยกับอาสาสมัครว่ารู้สึกอย่างไรบ้างที่โครงการวิจัยจบลงแล้วอาสาสมัครตอบว่า น่าเสียดายที่โครงการวิจัยสิ้นสุดลงเพราะอาจจะไม่ได้มาในเมืองอีกนานและอยากให้มียาที่ใช้ในการวิจัยจำหน่ายให้คนไข้อีกเพราะได้ยาแล้วรู้สึกดีและอาสาสมัครส่วนมากชอบยาที่เคยได้รับจากโครงการวิจัยที่ช่วยลดอาการเสียนยาและสามารถทำงานและใช้ชีวิตตามปกติได้ และก็ดีใจที่ได้เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครโครงการวิจัยในครั้งนี้

ถามว่าถ้ามีโครงการวิจัยใหม่ที่อยากให้เข้าร่วมโครงการอีกจะเข้าร่วมโครงการวิจัยกับเราไหม? อาสาสมัครบอกว่ายินดีเข้าร่วมโครงการอีกถ้ามีโครงการวิจัยที่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ด้วยคามยินดี

พูดถึงโครงการวิจัย HPTN 058 หรือโครงการวิจัย “ชุมชนสุข” เป็นโครงการศึกษาวิจัยแบบสุ่มระยะที่ 3 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการให้การบำบัดรักษายาเสพติดเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มผู้ติดอนุพันธ์ฝิ่นชนิดฉีด โดยมี ดร.นพ.อภิรักษ์ อร่ามรัตน์ เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย

มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการให้ยาเพื่อใช้บำบัดรักษายาเสพติด 2 รูปแบบในกลุ่มผู้ใช้ยาเสพติดชนิดฉีดว่าจะมีความแตกต่างกันในการทำให้หยุดใช้ยาเสพติดและส่งผลกระทบต่ออัตราการติดเชื้อเอชไอวี ในระยะยาวหรือไม่ โดยมีผลทำให้มีการลดการใช้ยาเสพติดและพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด ซึ่งการบำบัดแบบที่หนึ่งเป็นการให้ยาชุมชนและให้คำปรึกษาเป็นเวลาหนึ่งปี เรียกการบำบัดแบบนี้ว่า “การบำบัดรักษาแบบทดแทน” กับแบบที่สองเป็นการให้ยาชุมชนถอนพิษเป็นระยะเวลาสั้น และให้คำปรึกษาเป็นเวลาหนึ่งปี เรียกว่า “การบำบัดรักษาแบบถอนพิษยา” ซึ่งยา “ชุมชนสุข” นี้ไม่ใช่ยาที่จะป้องกันหรือรักษาการติดเชื้อเอชไอวี แต่เป็นยาที่ใช้ในการบำบัดรักษายาเสพติด โดยเริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 โดยการเริ่มวางแผนและสรรหาอาสาสมัครผู้ใช้ยาเสพติดแบบอนุพันธ์ฝิ่นด้วยวิธีฉีดเข้าร่วมโครงการเรื่อยมาจนได้อาสาสมัครเข้าร่วมโครงการวิจัยฯ จากหลายพื้นที่เช่น อ.เมือง อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ อ.จาง จ.ลำปาง อ.เชียงคำ จ.พะเยา และ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย รวมทั้งสิ้นจำนวน 202 ราย นับรวมถึงปีนี้ก็ร่วม 6 ปีครับเรียกได้ว่าเป็นโครงการวิจัยที่ใช้เวลาทำงานค่อนข้างนานและต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการขับเคลื่อนการดำเนินการกระบวนกรต่าง ๆ และต้องประสานความร่วมมือกับหลากหลายองค์กรทั้งภาครัฐ และภาคประชาชน ซึ่งผมในฐานะที่เป็นคนหนึ่งในคณะทำงานวิจัยก็ขอเรียนว่าได้เรียนรู้และได้รับประสบการณ์

การทำงานมากมายและหลากหลายแง่มุม และที่ประทับใจที่สุดเห็นจะเป็นบรรดาอาสาสมัครของโครงการวิจัยทั้งหลายที่มีจิตอาสา สละเวลาและอุทิศตัวเพื่อส่วนรวมด้วยการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในโครงการวิจัยของเรา ซึ่งเรารู้ว่าเขาเหล่านั้นเป็นคนสำคัญของการโครงการวิจัยและยังร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพวกเราจนถึงวันนี้ครับ และรูปสุดท้ายนี้เป็นรูปที่พวกเราเข้าร่วมอบรมก่อนเริ่มทำโครงการวิจัยครับตอนนั้นถือเป็นทีมที่ใหญ่มากมีเจ้าหน้าที่ร่วม ๆ 50 คน ปัจจุบันนี้เหลือเพียง 9 คนเท่านั้นครับนึกถึงตอนนั้นแล้วสนุกและมีความสุขมาก พวกเราจะจดจำภาพและความทรงจำที่ดี ๆ เอาไว้ตลอดไปครับ

...ปีเตอร์แพน

บอกข่าวกับโครงการ...

ฮักชุมชน # 13

ยินดีต้อนรับกลับสู่ช่วงเวลาปกติ หลังจากหลายท่านใช้เวลาในช่วงเดือนเมษา เดือนพฤษภาที่ผ่านมาในการพักผ่อน ชาร์จแบตเตอรี่ให้กับตัวเองกันอย่างเต็มที่จนใจกันไปแล้วกับวันหยุดยาวที่ทำให้ใครต่อใครแอบซี้เกียวกันไปเลยทีเดียว....

มาอัปเดตสถานการณ์การทำงานด้านยาเสพติดช่วงที่ผ่านมากันบ้าง จากข่าวคราวที่คุณผู้อ่านคงได้ผ่านสายตาทางสื่อต่างๆ ในเรื่องของขยายผลการจับกุมสารตั้งต้นที่ใช้สำหรับการผลิตยาบ้า นั่นก็คือสารซูโดเอเฟดรีน (Pseudoephedrine) นั่นเอง ซูโดเอเฟดรีนถือได้ว่าเป็นสารออกฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทอัตโนมัติในร่างการที่เราเรียกว่าซิมพาเทติก ซึ่งเป็นระบบประสาทที่ทำหน้าที่ตอนที่เรตื่นเต้น ตกใจ ทำให้หัวใจเต้นเร็ว ในส่วนของโครงสร้างทางเคมีของยาชนิดนี้พบว่าคล้ายคลึงกับเอเฟดรีนและสารเมธแอมเฟตามีนที่ใช้เป็นสารตั้งต้นในการผลิตยาไอซ์และยาบ้าเป็นอย่างมาก ดังนั้นเมื่อสารตั้งต้นดังกล่าวไม่สามารถหาได้ผู้ผลิตยาเสพติดเลยหันมาใช้ยาแก้หวัดสูตรผสมสารซูโดเอเฟดรีนแทน และเนื่องจากยาแก้หวัดสูตรนี้ไม่มีขายในร้านขายยาทั่วไป จะมีแต่ในโรงพยาบาลที่มีเพียงคนไข้ 10 เติงขึ้นไปเท่านั้น เมื่อความต้องการยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นทำให้กลุ่มผลิตยาเสพติดต้องพุ่งเป้าไปที่โรงพยาบาลและบุคลากรทางด้านสาธารณสุขนั่นเอง

โอโห! กระบวนการค้ายาเสพติดนี้ช่างร้ายกาจจริงๆ คุณผู้อ่านคิดเหมือนกันหรือเปล่า? แล้วอย่างนี้เราจะทำยังไงกันดีละเนี่ย..อ้อ...แต่ว่า **"หมิ่นพันปัญหา ย่อมมีทางออกหนึ่งทางเสมอ"** ดังนั้นเราก็ต้องร่วมกันหาทางออกทางนั้นให้เจอหนึ่งคนอาจจะยาก สองคนก็คงยังยากอยู่ แต่ถ้าเราร่วมมือกันจากสิบเป็นร้อยจากร้อยเป็นพัน พันเป็นหมื่น และเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ เชื่อมั่นล่ะครับว่ายังไงก็ต้องเจอแหละน่า

กลับมาดูทางออกของเรื่องนี้กับสิ่งที่พวกเราคณะทำงานโครงการ ฮักชุมชน ทั้ง 3 อำเภอ กำลังดำเนินงานกันอยู่ในขณะนี้กันบ้างนะครับว่าเป็นยังไงกันบ้าง เดี๋ยวนี้ลงพื้นที่อย่างหนักกับคณะทำงานโครงการฮักชุมชนอำเภอแม่แตง โดยล่าสุดร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบลสบเปิงและเครือข่ายองค์กรงดเหล้าในการทำข้อตกลงร่วม (MOU) ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและร้านค้าต่างๆ ในตำบลในการดำเนินงานโครงการงดเหล้าในงานบุญประเพณีของโครงการฮักชุมชน รวมถึงมีการจัดกิจกรรมรณรงค์และมีการมอบป้ายงดขายเหล้าในวันพระและงานบุญให้กับร้านค้าทุกร้านในหมู่บ้านสบเปิง หมู่ 3 ตำบลสบเปิง ซึ่งจะนำร่องเป็นหมู่บ้านต้นแบบของหมู่บ้านปลอดเหล้าต่อไป อีกทั้งหลังจากที่มีการเก็บข้อมูลชุมชนในพื้นที่ต่างๆ ของอำเภอแม่แตง 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่แตง ตำบลสันป่ายาง และตำบลสันมหาพน ในเรื่องของกิจกรรมส่งเสริมรายได้

การจัดเวทีในพื้นที่ ต.แซ่ซ่าง อ.สันกำแพง เพื่อวางแผนการดำเนินงานร่วม

เครือข่ายเด็กและเยาวชนอำเภอสันทราย จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพให้กับเด็กและเยาวชน ในระดับตำบล

ให้กับเด็กและเยาวชน และโครงการงดเหล้าในงานบุญประเพณี มีการจัดเวทีประชาคมเพื่อคืนข้อมูลให้กับชุมชนและหารือในการดำเนินงานทั้งสองโครงการในแต่ละชุมชนเสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 80 ของพื้นที่ดำเนินการ (พื้นที่ดำเนินการ 10 หมู่บ้าน ใน 3 ตำบล ได้แก่ตำบลสันป่ายาง หมู่ 1 หมู่ 2 หมู่ 4 ตำบลสันมหาพน หมู่ 2 หมู่ 6 หมู่ 9 หมู่ 10 และตำบลแม่แตง หมู่ 5 หมู่ 6 หมู่ 7

เครือข่ายเด็กและเยาวชนอำเภอสันทราย จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพให้กับเด็กและเยาวชนในระดับตำบล

โครงการฮักชุมชนอำเภอสันทรายยังคงเน้นหนักในการทำงานด้านพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง โดยตอนนี้มีการขยายเครือข่ายเด็กและเยาวชนจากระดับอำเภอลงสู่ระดับตำบลไปบ้างแล้วในหลายพื้นที่ เช่น ตำบลสันป่าเปา ตำบลสันทรายหลวง ตำบลสันนาเม็ง และตำบลหนองจ่อม ซึ่งหลังจากมีการก่อตั้งเครือข่ายในระดับตำบลแล้วก็มีการพูดคุยระหว่างเด็กเยาวชนกับผู้ใหญ่ใจดีในแต่ละพื้นที่เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง และส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นแต่ละแห่งต่อไป

การจัดเวทีในพื้นที่ ต.แซ่ซ่าง อ.สันกำแพง เพื่อวางแผนการดำเนินงานร่วม

ส่งท้ายกับพื้นที่ที่ตกเป็นข่าวในเรื่องของยาแก้หวัดสูตรผสมสารซูโดเอเฟดรีนไปเมื่อช่วงต้นปีที่ผ่านมา อำเภอสันกำแพง.. ช่วงสองเดือนที่ผ่านมาคณะทำงานโครงการฮักชุมชนอำเภอสันกำแพงถือได้ว่ารุกหนักเลยทีเดียวในแง่ของการรณรงค์ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของอำเภอสันกำแพงที่วางเป้าไว้ให้เป็นอำเภอปลอดยาเสพติด ตามโครงการบ้านเกิดนายกรัฐมนตรื ต้องไม่มียาเสพติด ดังนั้นคณะทำงานโครงการฮักชุมชนอำเภอสันกำแพงจึงได้มีการบูรณาการการดำเนินงานตามหลักแนวคิดของโครงการฯ โดยใช้แนวคิดการเชื่อมประสานเพื่อการปกป้อง (Connect to Protect: C2P) เข้าไปใช้ในการดำเนินงานการแก้ปัญหา ยาเสพติดในแต่ละพื้นที่ ได้แก่ ตำบลสันกำแพง ตำบลสันกลาง ตำบลแซ่ซ่างและตำบลต้นเปา ซึ่งผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร บ้านเกิดนายกรัฐมนตรื จะปลอดยาเสพติดได้จริงหรือไม่ คงต้องรอดูผลกันต่อไป

The HUG

เปิดรับ...อาสาสมัครเข้าร่วมโครงการ

A5271

เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านความจำ
การเรียนรู้หรือการทำกิจวัตรประจำวัน
ในประชากรผู้มีสุขภาพดี

หากท่านมีคุณสมบัติดังนี้

- อายุ 18 ปี ขึ้นไป
- มีสุขภาพดี
- ไม่ติดเชื้อเอชไอวี
- ไม่มีประวัติโรคทางระบบประสาท

ท่านจะได้รับ

- ตรวจการทำงานของระบบประสาทและทดสอบประสาทจิตวิทยา
- ตรวจเอชไอวีหากไม่เคยตรวจหรือเคยตรวจมานานกว่า 30 วัน โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

ข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อ :

คลินิกโรคสุขภาพ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
(ในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่)
โทร. 08-5040-8881, 0-5394-5055 ต่อ 468, 469

สำหรับคำถามประจำฉบับที่แล้ว ซึ่งถามว่า “ผู้ป่วยวัยโรครายใหม่ที่ตรวจพบติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ร่วมด้วย ทีเปอร์เซ็นต์” คำตอบคือ “17%” ผู้ส่งคำตอบเข้ามาร่วมสนุก ได้รับของรางวัล มีรายชื่อดังนี้ค่ะ

1. คุณสมศรี ใจดี เชียงใหม่
2. คุณอารีย์วรรณ สมจักษ์ เชียงใหม่
3. ด.ช.อภิรัตน์ ท้าวคำมา เชียงใหม่
4. คุณกัญญา คำนนท์ ลำปาง

ทางสำนักงานฯ จะจัดส่งของรางวัลให้ถึงที่บ้านเลยนะคะ
ส่วนคำถามประจำฉบับนี้ ถามว่า “บริษัทผู้ผลิตยาได้ยื่นขออนุมัติต่อคณะกรรมการอาหารและยาสหรัฐอเมริกาเพื่อขอเพิ่มข้อบ่งชี้ในการใช้ยาเพื่อใช้ในการป้องกันล่วงหน้า คือยาชื่ออะไร และประกอบด้วยยาอะไรบ้าง?” ทราบคำตอบแล้วเขียนคำตอบลงในไปรษณียบัตรส่งมายัง...

สำนักงานคณะกรรมการที่ปรึกษาชุมชน
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มช.
ตามที่อยู่ด้านหลัง

หมดเขต วันที่ 15 มิถุนายน 2555 ค่ะ

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ

และคณะแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รับอาสาสมัครเพื่อเข้าร่วม..

โครงการวิจัยพหุอมมิล

การรักษาด้วยยาต้านไวรัส

ประสิทธิภาพสูงแบบมาตรฐาน

ในโครงการวิจัยพหุอมมิล

หากท่านเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1. อายุตั้งแต่ 18 ขึ้นไป
2. กำลังตั้งครรภ์
3. มีการติดเชื้อเอชไอวี
4. มีระดับภูมิคุ้มกันซีดี 4 มากกว่า 400 เซลล์/ลบ.มม.
5. ไม่เคยได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอชไอวี มาก่อน

สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม หรือแจ้ง
ความประสงค์เข้าร่วมโครงการได้ที่

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
โทร. 053-945055-8 ต่อ 446 มือถือ 084-8055130

E-mail : watchar@rihes-cmu.org

หรือ คุณอัจฉราวรรณ แสนสุภา
ห้องฝากครรภ์

โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

โทร. 053-945742

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับหลักการการวิจัย ความก้าวหน้าของการวิจัยและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการวิจัยที่จะดำเนินการในชุมชน

บรรณาธิการ พญ.นันทิสา โชติรสนิรมิต

ผู้ช่วยบรรณาธิการ นางวิภาดา ชิวะวัฒน์, นางสาวสุดาภรณ์ สุทธคุณ
นายปิย ปัญญาราษฎร์, นางสาวพัทธรัตน์ แสงมณีวรรณ
นายณัฐวรรณ ทรัพย์สิน

กองบรรณาธิการ พระครูวิโรฒประชาบุญกุล

ผศ.นพ.อภิรักษ์ อร่ามรัตน์

รศ.นพ.สุวัฒน์ จริยาเลิศศักดิ์

นางบุญทิน จิตรัสบาย, นายสำราญ ทะกัน

นางชลลิสสา จริยาเลิศศักดิ์, นางสาวลิ ลิเกษมศิลป์

ที่ปรึกษา

ศ.นพ.ธีระ ศิริสันธนะ

นายอุดม ลิขิตวรรณวุฒิ

ศาสตราจารย์สนั่น วุฒิ

พิมพ์จำนวน 3,200 ฉบับ

บอกเล่า... 6 ก้าวสิบ

สภาเทคนิคการแพทย์ ได้ให้การรับรองระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการตามมาตรฐานงานเทคนิคการแพทย์ 2551 แก่ห้องปฏิบัติการ Clinical Laboratory สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยได้ร่วมพิธีมอบใบรับรองระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการตามมาตรฐานงานเทคนิคการแพทย์ 2551 โดย นายกสภาเทคนิคการแพทย์ ในการประชุมวิชาการประจำปีครั้งที่ 36 ของสมาคมเทคนิคการแพทย์แห่งประเทศไทย ณ ห้องเชียงใหม่ โรงแรมดิเอ็มเพรส จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2555

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร่วมจัดนิทรรศการในงาน "ต้นทุนก้าวไกล ต้นทุนปัญญา เพื่อแก้ปัญหาเอคส์" ณ ห้องเอ็มเพรสแกรนด์ฮอลล์ โรงแรมดิเอ็มเพรส จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 18 มีนาคม ที่ผ่านมา

ศูนย์วิจัยสารเสพติด ไปบรรยายและให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสารเสพติด พร้อมทั้งจัดบุฟเฟ่ต์ การดื่มมาตรฐาน กิจกรรมฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในการประชุมวิชาการ "ประชุมปฏิบัติการพัฒนาทักษะการใช้ ASSIST-BI เพื่อคัดกรองความเสี่ยงของการใช้สารเสพติด และการบำบัดแบบอยู่ในระบบบริการปฐมภูมิและทุติยภูมิรุ่นที่ 1/2555" ณ โรงแรมคุ้มกุลา จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2555 ที่ผ่านมา

ศูนย์วิจัยด้านสารเสพติด สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ บรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสารเสพติด และจัดแสดงชุดให้ความรู้ สัทธิศาสตร์ดื่มมาตรฐาน อันตรายจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และจัดกิจกรรม "ฐานเรียนรู้" เกี่ยวกับสารเสพติด/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้แก่อาสาสมัครคุมประพฤติจังหวัดลำพูน 8 อำเภอ โดยวันที่ 21 มีนาคม 2555 จัดกิจกรรมที่เทศบาลตำบลป่าซาง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน 22 มีนาคม 2555 ที่เทศบาลตำบลทาสี อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน และวันที่ 4 เมษายน 2555 เทศบาลตำบลริมปิง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ให้กับอาสาสมัครคุมประพฤติ